Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

23. dubna 2026*

„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Odměňování – Přídavky na vyživované dítě – Článek 2 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie – Podmínky přiznání – Odnětí přídavku – Vracení přeplatků podle článku 85 služebního řádu úředníků Evropské unie – Žaloba na neplatnost – Článek 91 služebního řádu úředníků Evropské unie – Zkreslení – Posouzení legality aktu k datu jeho přijetí – Zpětný účinek rozsudku vydaného vnitrostátním soudem – Překážka věci pravomocně rozsouzené“

Ve věci C-882/24 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 19. prosince 2024,

AL, zástupci: R. Crăciun, avocate,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zástupci: T. S. Bohr a L. Hohenecker, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení: F. Biltgen, předseda senátu, I. Ziemele, A. Kumin, S. Gervasoni (zpravodaj) a M. Bošnjak, soudci,

generální advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

za soudní kancelář: A. Calot Escobar, vedoucí,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 20. listopadu 2025,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Kasačním opravným prostředkem se AL domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 10. dubna 2024, AL v. Komise (T-50/22, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2024:220), kterým Tribunál zamítl jeho žalobu znějící na zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 22. října 2021 v rozsahu, v němž je jím nařízeno vrácení některých částek vyplacených jakožto přídavky na jeho matku a tři vyživované děti (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Skutkový stav

2 Skutečnosti předcházející sporu byly popsány v bodech 2 až 13 napadeného rozsudku takto:

„2 Navrhovatel [byl] úředníkem Generálního sekretariátu Rady Evropské unie od 1. prosince 2007.

3 Na základě žádosti navrhovatele mu byly v letech 2009 až 2019 přiznány různé přídavky, jelikož jeho matka, jakož i tři další osoby byly považovány za vyživované děti ve smyslu čl. 2 odst. 4 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen ‚služební řád‘).

4 Dne 13. května 2019 přijala Rada na základě čl. 2 odst. 2 služebního řádu rozhodnutí (EU) 2019/792, kterým se Evropská komise – Úřad pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) – pověřuje výkonem některých pravomocí svěřených orgánu oprávněnému ke jmenování a orgánu oprávněnému k uzavírání pracovních smluv (Úř. věst. 2019, L 129, s. 3).

5 Dne 22. července 2020 byl navrhovatel Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) informován, že je předmětem vyšetřování zahájeného na konci roku 2016, které se týká možného podvodu v souvislosti s jeho prohlášením o složení rodiny a s podmínkami, za nichž mu byly přiznány příslušné rodinné přídavky, jakož i s požadavky na získání příslušných rodinných přídavků.

6 V prosinci 2020 byl navrhovatel úřadem OLAF informován, že bylo vyšetřování uvedené v bodě 5 výše ukončeno. Úřad OLAF kromě toho zaslal navrhovateli a generálnímu sekretariátu Rady závěrečnou zprávu z vyšetřování týkající se navrhovatele a dvě doporučení. První doporučení se týkalo vrácení částek, o nichž měl úřad OLAF za to, že byly navrhovateli neoprávněně vyplaceny z titulu uvedených přídavků, a druhé se týkalo zahájení disciplinárního řízení.

7 Dne 10. února 2021 rozhodl orgán Rady oprávněný ke jmenování (dále jen „OOJ“) v souladu s ustanoveními článku 3 přílohy IX služebního řádu o zahájení disciplinárního řízení proti navrhovateli.

8 Sdělením ze dne 3. března 2021 Úřad pro správu a vyplácení individuálních nároků (PMO) Komise informoval navrhovatele, že v návaznosti na doporučení úřadu OLAF budou vymáhány neoprávněně přijaté částky v celkové výši 142 824,71 eura a že má možnost se k tomuto rozhodnutí vyjádřit ve lhůtě patnácti dnů od jeho oznámení. Navrhovatel zaslal PMO své vyjádření dne 19. března 2021.

9 Rozhodnutím ze dne 22. března 2021 PMO informoval navrhovatele, že s ohledem na závěrečnou zprávu úřadu OLAF a po posouzení jeho vyjádření bylo rozhodnuto o provedení sdělení ze dne 3. března 2021 a vydání příslušného inkasního příkazu podle článku 85 služebního řádu, který se týká vrácení přeplatků. Zejména bylo nařízeno vrácení přídavků vyplacených:

– v souvislosti s matkou navrhovatele za období od 1. října 2009 do 30. září 2015, jak bylo rozhodnuto v rozhodnutí ze dne 22. března 2021, jelikož matka navrhovatele nemůže být považována za vyživované dítě ve smyslu čl. 2 odst. 4 přílohy VII služebního řádu a jelikož navrhovatel úmyslně uvedl administrativu v omyl ve smyslu čl. 85 druhého pododstavce služebního řádu, když při podávání dotčené žádosti o přídavek neuvedl vojenský důchod, jenž pobíral;

– v souvislosti se dvěma vyživovanými dětmi navrhovatele (dále jen „A a B“), pro které byl strýcem z příbuzenství a které mu byly svěřeny do pěstounské péče, za období od 1. srpna 2010 do 31. července 2013 v případě jednoho z nich a od 1. srpna 2010 do 31. března 2013 v případě druhého, jak bylo rozhodnuto v rozhodnutí ze dne 22. března 2021, z důvodu právního zániku vztahu spojeného se svěřením do péče v důsledku rozhodnutí rumunských orgánů na ochranu dětí ze dne 30. ledna 2013, kterým byla ukončena opatření spočívající ve svěření do pěstounské péče navrhovatele (dále jen „vnitrostátní rozhodnutí o zrušení pěstounské péče“)]. Kromě toho navrhovatel ve smyslu čl. 85 druhého pododstavce služebního řádu úmyslně uvedl administrativu v omyl, jde-li o ukončení doby svěření obou dětí do péče;

– v souvislosti s adoptivní dcerou navrhovatele (dále jen „C“), pro niž mu bylo dne 16. dubna 2019 rumunským soudem vydáno rozhodnutí o osvojení, za období od 1. března 2019 do 31. ledna 2021, a ukončení vyplácení přídavků od 1. února 2021, jak bylo rozhodnuto v rozhodnutí ze dne 22. března 2021, jelikož navrhovatel nepředložil důkaz, že o C skutečně pečoval.

10 Dne 22. června 2021 podal navrhovatel proti rozhodnutí ze dne 22. března 2021 stížnost na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu.

11 Dne 27. září 2021 uložil OOJ Rady na základě disciplinárního řízení navrhovateli sankci v podobě zbavení funkce v souladu s čl. 9 odst. 1 písm. h) přílohy IX služebního řádu.

12 Dne 22. října 2021 přijal generální ředitel pro lidské zdroje a bezpečnost Komise [sporné rozhodnutí].

13 Tímto rozhodnutím generální ředitel pro lidské zdroje a bezpečnost Komise částečně zamítl stížnost navrhovatele podanou proti rozhodnutí ze dne 22. března 2021, když potvrdil, že je třeba ukončit vyplácení rodinných přídavků, které navrhovatel pobíral v souvislosti s C, a nařídit vrácení několika rodinných přídavků, které mu již byly vyplaceny. Uvedené stížnosti však vyhověl, pokud jde o přídavky, které navrhovatel pobíral na A a B v období od 1. srpna 2010 do 29. ledna 2013.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

3 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. ledna 2022 podal navrhovatel AL žalobu na neplatnost uvedenou v bodě 1 tohoto rozsudku.

4 Na podporu návrhových žádání v této žalobě vznesl navrhovatel pět žalobních důvodů, z nichž první vycházel z porušení článků 4, 5, 9 a 10 rozhodnutí Rady ze dne 29. dubna 2004, kterým se přijímají obecná prováděcí ustanovení týkající se osoby považované za vyživované dítě (dále jen „OPU“), druhý z porušení článku 85 služebního řádu a z nesprávného posouzení týkajícího se přídavku vypláceného v souvislosti s jeho matkou, která je považována za vyživované dítě, třetí z porušení zásady ochrany legitimního očekávání a zásady řádné správy, čtvrtý z porušení článku 85 služebního řádu a nesprávného posouzení týkajícího se přídavku na vyživované dítě vypláceného v souvislosti s A a B a pátý z porušení článku 85 služebního řádu a nesprávného posouzení týkajícího se přídavku na vyživované dítě vypláceného v souvislosti s C.

5 Tribunál uvedenou žalobu napadeným rozsudkem v plném rozsahu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení

6 Navrhovatel v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:

– zrušil napadený rozsudek;

– zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž částečně zamítá stížnost podanou navrhovatelem proti rozhodnutí ze dne 22. března 2021, a

– uložil Komisi povinnost nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vynaložené navrhovatelem.

7 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

– kasační opravný prostředek zamítl a

– uložil navrhovateli náhradu veškerých nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

8 Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatel vznáší tři důvody, z nichž první vychází z nesprávného použití OPU, druhý ze zkreslení skutkového stavu a porušení zásady rovnocennosti právních forem a třetí z neexistence soudního přezkumu.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

9 Navrhovatel tvrdí, že Tribunál v bodech 50 a 51 napadeného rozsudku v odpovědi na první žalobní důvod nesprávně použil OPU, když rozhodl, že výdaje, které navrhovatel vynakládal na péči o svou matku, musí být vypočteny odečtením nejen příjmů matky navrhovatele a nájemní hodnoty nemovitosti, kterou vlastnila, ale také příspěvku jiné osoby na její výživu a příjmů, které navrhovateli plynuly z jeho vojenského důchodu. Dva posledně uvedené odpočty totiž mají být provedeny nikoli na základě čl. 5 odst. 1 OPU, který výslovně odkazuje na odpočet příjmů vyživované osoby, ale na základě článku 9 OPU. Toto pochybení vedlo Tribunál k potvrzení nesprávného výpočtu provedeného administrativou.

10 Tento výpočet má být rovněž opraven tak, aby zohledňoval rozhodnutí ze dne 29. května 2024, kterým Tribunalul București (Soud prvního stupně v Bukurešti, Rumunsko) uložil matce navrhovatele, aby vrátila starobní důchod vyplacený za období od 1. listopadu 2007 do 1. května 2023. Výše tohoto důchodu tudíž neměla být odečtena od výdajů, které navrhovatel vynakládal na péči o svou matku.

11 Komise navrhuje, aby byl tento důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

Závěry Soudního dvora

12 V prvé řadě navrhovatel vytýká Tribunálu, že měl za to, že Komise správně použila čl. 5 odst. 1 OPU, když od výdajů na péči o jeho matku odečetla příspěvek jiné osoby na její výživu a vojenský důchod, který navrhovatel pobíral, ačkoli měly být tyto částky odečteny podle článku 9 OPU.

13 Z bodu 50 napadeného rozsudku však vyplývá, že je tato výtka neopodstatněná. Tribunál totiž v tomto bodě výslovně uvedl, že příspěvek jiné osoby na výživu matky navrhovatele byl Komisí odečten na základě článku 6 OPU a ostatní čisté příjmy navrhovatele plynoucí z jeho vojenského důchodu byly odečteny na základě článku 9 OPU.

14 Ve druhé řadě je třeba připomenout, že se kasační opravný prostředek omezuje na právní otázky, přičemž je vyloučeno jakéhokoli posuzování skutkového stavu, s výhradou případu, kdy došlo k jeho zkreslení, a že konstatování zkreslení vylučuje použití nových důkazů, které nebyly předloženy před Tribunálem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. července 2007, Industrias Químicas del Vallés v. Komise, C-326/05 P, EU:C:2007:443, bod 60, a ze dne 30. května 2017, Safa Nicu Sepahan v. Rada, C-45/15 P, EU:C:2017:402, bod 76).

15 Z toho vyplývá, že se navrhovatel na podporu kasačního opravného prostředku nemůže dovolávat rozsudku Tribunalul București (Soud prvního stupně v Bukurešti) vydaného dne 29. května 2024, tedy až po vynesení napadeného rozsudku.

16 Pokud však tento rozsudek, kterým bylo podle navrhovatele jeho matce uloženo vrátit starobní důchod za období od 1. listopadu 2007 do 1. května 2023, se zpětnou účinností změnil výši příjmů této vyživované osoby, může představovat novou skutečnost způsobilou ovlivnit výpočet přídavků náležejících navrhovateli z titulu výdajů na péči o jeho matku během výše uvedeného období. Navrhovateli přísluší, aby se této skutečnosti, považuje-li ji za opodstatněnou, dovolával na podporu návrhu na přezkum sporného rozhodnutí.

17 Z výše uvedeného vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

18 Navrhovatel tvrdí, že se Tribunál v bodech 100 a 101 napadeného rozsudku v odpovědi na čtvrtý žalobní důvod dopustil tří nesprávných právních posouzení. Tento důvod kasačního opravného prostředku se proto dělí na tři části.

19 V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že tento soud nezohlednil rozsudek Tribunalul București (Soud prvního stupně v Bukurešti) ze dne 16. května 2022 (dále jen „rozsudek Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022“), jehož kopie byla přitom přiložena k jeho replice. Tribunál tím, že v bodě 100 napadeného rozsudku uvedl, že „před rumunskými soudy probíhá řízení o žalobě podané proti rozhodnutí o zrušení pěstounské péče“, zkreslil skutkový stav, jelikož nemohl nevědět, že Tribunalul București (Soud prvního stupně v Bukurešti) výše uvedeným rozsudkem řízení ukončil a prohlásil vnitrostátní rozhodnutí o zrušení pěstounské péče za absolutně neplatné.

20 V druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že vnitrostátní rozhodnutí o zrušení pěstounské péče mělo právní účinky od ledna 2013. Rozsudek Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022 totiž prohlásil toto rozhodnutí za absolutně neplatné *ex tunc*. Tento soud mimoto rozhodl, že opatření spočívající ve svěření do pěstounské péče skončilo dne 13. května 2014, pokud jde o A, a dne 28. července 2013, pokud jde o B, se všemi z toho vyplývajícími právními důsledky.

21 Ve třetí části uvedeného důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel namítá, že Tribunál porušil zásadu rovnocennosti právních forem, když v bodě 101 napadeného rozsudku rozhodl, že je irelevantní, zda byl přídavek na péči o A a B přiznán na základě konzulárních dokumentů nebo rozhodnutí o svěření do pěstounské péče ze dne 28. července 2010. Jelikož byl tento přídavek přiznán a obnoven na základě konzulárních prohlášení, navrhovatel tvrdí, že mohl být odebrán pouze na základě konzulárních dokumentů, a nikoli na základě vnitrostátního rozhodnutí o zrušení pěstounské péče.

22 Komise v prvé řadě uvádí, že podle ustálené judikatury musí být legalita napadeného aktu posuzována podle skutkových a právních okolností existujících k datu, kdy byl akt přijat. Za tímto účelem lze zohlednit pouze skutečnosti, které byly Komisi dostupné v rámci správního řízení. Tribunál proto právem nezohlednil rozsudek Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022, který byl vydán až po sporném rozhodnutí. Tím, že Tribunál, jak mu náleželo, vycházel z data vydání tohoto rozhodnutí, tj. 22. října 2021, nezkreslil skutkový stav, když v bodě 100 napadeného rozsudku uvedl, že před rumunskými soudy probíhá řízení o žalobě podané proti vnitrostátnímu rozhodnutí o zrušení pěstounské péče.

23 Ve druhé řadě má Komise za to, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení ani tím, když dospěl k závěru, že vnitrostátní rozhodnutí o zrušení pěstounské péče mělo právní účinky od ledna 2013, neboť dne 22. října 2021, ke dni vydání sporného rozhodnutí, nebylo toto vnitrostátní rozhodnutí ještě zrušeno.

24 Ve třetí řadě bod 101 napadeného rozsudku není stižen nesprávným právním posouzením. Navrhovatel nikterak nepodložil odkaz na zásadu rovnocennosti právních forem. Vnitrostátní rozhodnutí o zrušení pěstounské péče každopádně odůvodňuje vrácení neoprávněně vyplacených přídavků na péči o obě děti po tomto rozhodnutí, a to bez ohledu na dokumenty použité pro účely jejich navrácení.

Závěry Soudního dvora

25 V první a druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, které je třeba zkoumat společně, navrhovatel tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkový stav sporu, když v bodě 100 napadeného rozsudku nezohlednil rozsudek Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022, jehož kopii předložil Tribunálu v příloze repliky.

26 Je třeba připomenout, že se kasační opravný prostředek v souladu s čl. 256 odst. 1 druhým pododstavcem SFEU a čl. 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie omezuje na právní otázky. Jedině Tribunál je tedy příslušný zjistit a posoudit relevantní skutkový stav a důkazy, které mu jsou předloženy. Posouzení tohoto skutkového stavu a důkazů, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, tedy nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (rozsudek ze dne 1. srpna 2025, Francie a Komise v. CWS Powder Coating a další, C-71/23 P a C-82/23 P, EU:C:2025:601, bod 66). Zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž by bylo nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 1. srpna 2025, Francie a Komise v. CWS Powder Coating a další, C-71/23 P a C-82/23 P, EU:C:2025:601, bod 67).

27 Rozsudkem ze dne 16. května 2022, který navrhovatel přiložil k replice před Tribunálem, Soud prvního stupně v Bukurešti s konečnou platností zrušil vnitrostátní rozhodnutí o zrušení pěstounské péče.

28 Tribunál přitom v prvé řadě v bodě 100 napadeného rozsudku uvedl, že „před rumunskými soudy probíhá řízení o žalobě podané proti [vnitrostátnímu rozhodnutí o zrušení pěstounské péče]“, ačkoli zjevně nemohl nevědět, že toto rozhodnutí bylo zrušeno, jelikož mu byl rozsudek Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022 předložen.

29 Ve druhé řadě Tribunál v témže bodě napadeného rozsudku rozhodl, že uvedené rozhodnutí „mělo skutečné právní účinky od ledna 2013“, ačkoli je zjevné, že totéž rozhodnutí je třeba považovat za rozhodnutí, které nikdy nemělo právní účinky, a to v návaznosti na rozsudek Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022.

30 Z výše uvedeného vyplývá, že posouzení skutkového stavu sporu uvedené v bodě 100 napadeného rozsudku je zjevně nesprávné.

31 Komise však tvrdí, že Tribunál při posuzování legality sporného rozhodnutí právem vycházel z data vydání tohoto rozhodnutí, a nemusel tudíž zohledňovat později vydaný rozsudek.

32 Je pravda, že podle ustálené judikatury musí být legalita napadeného aktu posuzována podle skutkových a právních okolností existujících k datu, kdy byl akt přijat (rozsudky ze dne 7. února 1979, Francie v. Komise, 15/76 a 16/76, EU:C:1979:29, bod 7; ze dne 15. dubna 2010, Gualtieri v. Komise, C-485/08 P, EU:C:2010:188, bod 26, jakož i ze dne 4. října 2024, García Fernández a další v. Komise a SRB, C-541/22 P, EU:C:2024:820, bod 327).

33 Jak však v podstatě uvedl generální advokát v bodech 50 až 55 svého stanoviska, nelze legitimně tvrdit, že rozsudek Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022 nebyl okolností existující k datu vydání sporného rozhodnutí, aniž by tím byl dotčen zpětný účinek tohoto rozsudku.

34 Tím, že uvedený rozsudek zrušil vnitrostátní rozhodnutí o zrušení pěstounské péče s účinkem *ex tunc*, totiž odstranil toto rozhodnutí z právního řádu *ab initio* a obnovil předchozí právní stav, který existoval před přijetím uvedeného rozhodnutí, a sice svěření A a B do pěstounské péče navrhovatele.

35 Tribunál v důsledku toho zkreslil právní postavení dětí A a B ve vztahu k AL k datu vydání sporného rozhodnutí, když rozhodl, že vnitrostátní rozhodnutí o zrušení pěstounské péče mělo právní účinky spočívající v ukončení svěření A a B do péče, ačkoli toto rozhodnutí bylo rozsudkem Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022 zrušeno.

36 I když Komise dále tvrdí, že měl Tribunál zohlednit pouze skutečnosti, které jí byly dostupné v rámci správního řízení, je třeba zdůraznit, že takové zásadní omezení přezkumu legality prováděného unijním soudem z judikatury Soudního dvora nevyplývá.

37 Soudní dvůr naopak upřesnil, že rozsah přezkumu legality stanoveného v článku 263 SFEU může v určitých případech zahrnovat všechny skutečnosti předložené navrhovateli bez ohledu na to, zda se jedná o skutečnosti, které nastaly před přijatým rozhodnutím či následně po něm, a zda byly předtím předloženy v rámci interně-správního řízení nebo poprvé až v rámci žaloby podané k Tribunálu, pokud jsou posledně uvedené skutečnosti relevantní pro přezkum legality napadeného rozhodnutí k datu jeho přijetí (obdobně viz rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 72, jakož i citovaná judikatura).

38 Toto řešení je v projednávané věci použitelné. Jak totiž zaprvé vyplývá z judikatury Soudního dvora, cílem postupu před zahájením soudního řízení stanoveného v článku 91 služebního řádu je umožnit a podpořit smírné řešení sporu mezi úředníky a administrativou, a nikoli striktně a definitivně vázat případnou fázi soudního řízení na podmínku, že žaloba k soudu nemění důvod ani předmět stížnosti [v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. května 1986, Rihoux a další v. Komise, 52/85, EU:C:1986:199, bod 12, a ze dne 29. ledna 2026, PB v. SRB (Rozhodnutí o nepřeřazení), C-727/23 P, EU:C:2026:58, bod 50].

39 Zadruhé, jak uvedl generální advokát v bodech 70 a 71 svého stanoviska, v kontextu článku 85 služebního řádu umožňuje stížnost administrativě zejména získat upřesnění předpokladů pro použití tohoto článku a vyhnout se tak soudnímu řízení. Požadovat po navrhovateli, aby se znovu obrátil na administrativu s cílem dovolávat se před Tribunálem rozsudku, jímž se konstatuje skutkový stav existující k datu přijetí sporného rozhodnutí, by přitom bylo v rozporu s tímto cílem.

40 Z výše uvedeného vyplývá, že první i druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku musí být vyhověno.

41 Ve třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel Tribunálu vytýká, že v bodě 101 napadeného rozsudku porušil zásadu rovnocennosti právních forem, když rozhodl, že OOJ mohl v souladu s právem rozhodnout o odnětí přídavku na péči o A a B na základě vnitrostátního rozhodnutí o zrušení pěstounské péče, ačkoli OOJ tento přídavek přiznal a obnovil na základě konzulárních dokumentů.

42 Článek 2 odst. 1 přílohy VII služebního řádu však podmiňuje nárok na přídavek na vyživované dítě pouze hmotněprávní podmínkou, a sice skutečnou péčí o jedno nebo více dětí, a nevyžaduje, aby bylo rozhodnutí o přiznání tohoto přídavku přijato na základě určitých dokumentů. Proto ani přijetí rozhodnutí o odnětí tohoto přídavku nepodléhá takovému požadavku.

43 Za těchto podmínek Tribunál v bodě 101 napadeného rozsudku právem rozhodl, že pro posouzení legality vrácení přídavků vyplacených na péči o A a B je irelevantní, na základě jakých dokumentů byly tyto přídavky přiznány.

44 Z toho plyne, že třetí část druhého důvodu kasačního opravného prostředku musí být zamítnuta.

K třetím důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

45 Navrhovatel tvrdí, že bod 120 napadeného rozsudku ukazuje na skutečnost, že Tribunál neprovedl nestranný a účinný soudní přezkum důkazů, kterými doložil skutečně vynaložené výdaje na zajištění péče o C.

46 K prokázání této péče zaslal navrhovatel v průběhu správního řízení OOJ všechny výpisy ze svého bankovního účtu, aby doložil provedené převody, jakož i výpisy z bankovního účtu C dokládající platby provedené navrhovatelem v její prospěch. V průběhu tohoto řízení však OOJ požádal o úplné zpřístupnění údajů z bankovního účtu C, aby mohl určit, zda byl přídavek na vyživované dítě použit výhradně a skutečně k zajištění péče o toto dítěte. Navrhovatel však této žádosti nevyhověl, neboť C, která mezitím dosáhla plnoletosti, se zpřístupněním těchto údajů nesouhlasila.

47 Aby rozptýlil pochybnosti OOJ ohledně toho, že C svůj účet nepoužívala nebo toho, že C mohla přídavky převést zpět na účet navrhovatele, připojil navrhovatel po získání souhlasu C ke své žalobě požadované bankovní výpisy. Z toho jasně vyplývá, že C použila přídavky pro sebe a že z jejího účtu nebyla na účet navrhovatele poukázána žádná platba.

48 Tribunál však v bodě 120 napadeného rozsudku rozhodl, že „výpisy z bankovního účtu C nepředstavují dostatečný důkaz, který by prokazoval, že navrhovatel o C skutečně pečoval“, aniž toto konstatování podložil nebo uvedl, co lze za takový důkaz skutečné péče považovat.

49 Navrhovatel připomíná, že soudní přezkum prováděný Tribunálem v oblasti správních aktů spadajících do působnosti služebního řádu musí sladit diskreční pravomoc orgánů Evropské unie s ochranou práv zaměstnanců a dbát na to, aby rozhodnutí, která se dotýkají jednotlivců, byla řádně odůvodněna a přiměřená.

50 Komise navrhuje, aby byl tento důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

Závěry Soudního dvora

51 Ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel zpochybňuje posouzení Tribunálu v bodě 120 napadeného rozsudku týkající se dodatečných důkazů svědčících o jeho skutečné péči o C, které připojil ke své žalobě. Nedostatečné odůvodnění tohoto posouzení podle navrhovatele svědčí o tom, že Tribunál neprovedl nestranný a účinný soudní přezkum těchto důkazů.

52 Tribunál v tomto bodě rozhodl, že „s ohledem na pochybnosti, které Komise vznesla v napadeném rozhodnutí, nepředstavují výpisy z bankovního účtu C dostatečný důkaz, který by prokazoval, že navrhovatel o C skutečně pečoval“.

53 Je nutno konstatovat, že toto odůvodnění umožňuje obtížně pochopit, jak pochybnosti vznesené Komisí ve sporném rozhodnutí – v době, kdy tento orgán ještě neměl k dispozici dotčené výpisy z bankovního účtu – mohou zpochybnit důkazní hodnotu těchto písemností.

54 Je však třeba uvést, že posouzení důkazní hodnoty výpisů z bankovního účtu C uvedené v bodě 120 napadeného rozsudku bylo Tribunálem provedeno pouze pro úplnost, jak výslovně vyplývá z použití výrazu „každopádně“ na začátku tohoto bodu. To potvrzuje skutečnost, že Tribunál se ke sporným výpisům z bankovního účtu C vyjádřil již v bodě 119 napadeného rozsudku.

55 V tomto bodě napadeného rozsudku Tribunál odůvodnil své rozhodnutí nezohlednit výpisy z bankovního účtu C předložené v průběhu řízení jinými důvody, než jsou uvedeny v bodě 120 téhož rozsudku.

56 V tomto ohledu připomněl, že navrhovatel v řízení v rámci administrativy odmítl předložit výpisy z účtu, které připojil k žalobě. Tribunál totiž dospěl k závěru, že administrativa musí při posuzování skutečné péče a přijímání rozhodnutí o dotčeném přídavku vycházet ze skutkových okolností, které má k dispozici, a dále může navrhovatele požádat o doplňující informace, přičemž bylo na navrhovateli, aby prokázal, že o C skutečně pečuje.

57 Pokud jde kromě toho o bod napadeného rozsudku, který je třetím důvodem kasačního opravného prostředku kritizován, je třeba připomenout, že z čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, jakož i z čl. 168 odst. 1 písm. d) a čl. 169 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované body rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen (rozsudek ze dne 18. prosince 2025, Hamoudi v. Frontex, C-136/24 P, EU:C:2025:977, bod 54).

58 Třetí důvod kasačního opravného prostředku přitom neobsahuje žádnou kritiku posouzení uvedeného v bodě 119 napadeného rozsudku ani jeho odůvodnění. Z toho důvodu musí být tento důvod kasačního opravného prostředku posouzen tak, že se týká pouze bodu 120 napadeného rozsudku.

59 Argumentace navrhovatele proto nepostačuje k prokázání toho, že Tribunál neprovedl nestranný a účinný soudní přezkum dodatečných důkazů o skutečné péči o C připojených k žalobě, ani že dostatečně neodůvodnil své rozhodnutí je nezohlednit.

60 Z toho vyplývá, že je tato argumentace neúčinná, a proto musí být třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnut.

61 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že je třeba vyhovět pouze první a druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku. Vzhledem k tomu, že obě tyto části směřují proti odpovědi Tribunálu na čtvrtý žalobní důvod, je tedy třeba napadený rozsudek zrušit v rozsahu, v němž jím byl tento čtvrtý žalobní důvod zamítnut, a ve zbývající části kasační opravný prostředek zamítnout.

K žalobě před Tribunálem

62 Podle čl. 61 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie může Soudní dvůr v případě zrušení rozhodnutí Tribunálu vrátit věc zpět Tribunálu k rozhodnutí, nebo vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje.

63 V projednávané věci je důvodné, aby Soudní dvůr vydal sám konečné rozhodnutí ve věci, jelikož to soudní řízení dovoluje.

64 Jak vyplývá z bodu 61 tohoto rozsudku, částečné zrušení napadeného rozsudku Soudním dvorem zpochybňuje napadený rozsudek pouze v rozsahu, v němž jím byl zamítnut čtvrtý žalobní důvod. V důsledku toho je předmět sporu před Soudním dvorem po tomto zrušení nadále omezen na zpochybnění sporného rozhodnutí uvedené v tomto čtvrtém žalobním důvodu (obdobně viz rozsudek ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. UFEX, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, body 138 a 139).

65 Ve čtvrtém žalobním důvodu, doplněném v replice, navrhovatel zejména tvrdí, že s ohledem na rozsudek Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022, kterým bylo zrušeno vnitrostátní rozhodnutí o zrušení pěstounské péče, jímž rumunské orgány na ochranu dětí ukončily opatření spočívající ve svěření dětí A a B do pěstounské péče navrhovatele, Komise nemohla požadovat vrácení přídavků, které navrhovatel obdržel na péči o A za období od 1. února 2013 do 31. července 2013 a na péči o B za období od 1. února 2013 do 31. března 2013.

66 V prvé řadě bylo v bodě 34 tohoto rozsudku uvedeno, že na základě rozsudku Soudu prvního stupně v Bukurešti ze dne 16. května 2022 je třeba mít za to, že děti A a B byly svěřeny do pěstounské péče navrhovatele i po 30. lednu 2013.

67 Ve druhé řadě z tohoto pravomocného rozsudku vyplývá, že svěření do pěstounské péče navrhovatele skončilo v případě A dne 13. května 2014 a v případě B dne 28. července 2013.

68 Komise tudíž nebyla oprávněna nařídit vrácení rodinných přídavků vyplacených navrhovateli na péči o A od 1. února 2013 do 31. července 2013 a na péči o B od 1. února 2013 do 31. března 2013.

69 Sporné rozhodnutí tedy musí být v tomto rozsahu zrušeno.

K nákladům řízení

70 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.

71 Článek 138 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 84 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, stanoví:

„1. Účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

2. Je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Soudní dvůr o rozdělení nákladů řízení.

3. Pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení. Jeví-li se to však vzhledem k okolnostem v projednávané věci jako odůvodněné, může Soudní dvůr rozhodnout, že účastník řízení ponese vlastní náklady řízení a nahradí část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem řízení.“

72 Vzhledem k tomu, že AL v projednávané věci požadoval náhradu nákladů řízení a Komise měla ve věci částečně úspěch i neúspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených AL jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

1) **Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 10. dubna 2024, AL v. Komise (T-50/22, EU:T:2024:220), se zrušuje v rozsahu, v němž jím byl zamítnut čtvrtý žalobní důvod vznesený v prvním stupni.**

2) **Ve zbývající části se kasační opravný prostředek zamítá.**

3) **Rozhodnutí Evropské komise ze dne 22. října 2021 se zrušuje v rozsahu, v němž se jím nařizuje vrácení rodinných přídavků vyplacených AL na péči o A od 1. února 2013 do 31. července 2013 a na péči o B od 1. února 2013 do 31. března 2013.**

4) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených AL jak v řízení v prvním stupni, tak v řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy